

De minister en zijn ik

ZESDE CONFIDENTIE

Het was in die dagen dat de minister zijn fiets parkeerde tegen de stal en de ezel zijn foto toestopte met daarop de meest curieuze verkiezingslogan die ooit in de geschiedenis van de moderne democratie werd verspreid. Hij klikte bibberend zijn achterwiel in het slot, slikte stiekem een pilletje en wachtte zeer ongeduldig de reactie van de ezel af.

'Ja ja, ik ken u wel ergens

van,' mompelde de ezel onzeker. 'Van op een aanplakbord. Maar u zag er toen wel een beetje anders uit. Minder...'

'Minder saai en doortrapt?'

'Zo zou ik het niet formuleren,' zei de ezel gegeneerd.

'Nee, meer...'

'Meer energiek en plichtsbewust?'

'Meer dat, ja,' vond de ezel.

'Ach, altijd hetzelfde,' zuchtte de minister. 'Overal waar ik kom herinnert men zich weer mijn officiële imago waarmee de Partij de bevolking misleidt. Maar deze folder hier, met de beeltenis van een ronduit saai en doortrapte man, laat na decennia van bedrog eindelijk mijn ware ik zien. Leest u toch mijn slogan!'

Toen de ezel de verkiezingsleus van de minister wilde bekijken, merkte hij met een bang hart op dat een groep herders de omliggende heuvels afdaalde. Zij stonden bekend als robuuste, ongeletterde lieden die het geringste teken van geleerdheid opvatten als een vorm van agressie.

Een van hen trad dan ook naar voor, spuwde op rituele wijze op de grond en vroeg de minister met een uitdagende grijns waarom de herders in godsnaam op hem zouden moeten stemmen.

Op verzoek van de minister las de ezel toen zijn slogan hardop voor:

Steunt de partij!

Stemt níét voor mij!

De minister ging op een krukje staan, bette zenuwachtig zijn slapen en sprak: 'Beste herders, als u op mij stemt, brengt u uzelf en uw families in groot gevaar.

Luister niet naar de Mannen van mijn Partij. Zij zweren met zijn allen tegen mij samen om mij aan de macht te houden. Maar geef hen geen kans!

Als zij u zeggen dat ik een verfiynd man ben, geloof hen dan niet. Want ik ben geboren en getogen in een onogelijk gehucht waar de zelfreflectie, de handdruk, en

de tandenstoker nog uitgevonden moeten worden.

Als zij u zeggen dat ik de meest eerlijke vooruitstrevende minister van het hele land ben, zeg hen dan met mijn groeten dat ik het beu ben om eerlijk en vooruitstrevend te zijn. Dat ik het altijd al beu ben geweest. En ja, ik ben het beu dat ik ineens niet meer mag lobbyen, geen dossiers meer op de lange baan mag schuiven, en geen steekpenningen meer mag aanvaarden.

***“Steunt de partij!
Stemt níét voor mij!”***

Ja, ik ben het beu dat ik mij ineens met de fiets onder het volk moet begeven. Ja, ik ben het beu dat zelfs het volk ineens een eigen mening heeft. Ja, ik ben het beu dat prostituees ineens recht hebben op een sociaal statuut. Ja, ik ben het beu dat homo's ineens kinderen mogen baren. En nee, ik zie niet in waarom ik na veertig jaar gelukkig huwelijk mijn vrouw ineens met mijn mond zou moeten bevredigen!'

Toen de laatste woorden van de minister verstomden, vreesde de ezel in alle ernst voor diens veiligheid. Zijn toehoorders zagen eruit als één bundel vervaarlijk strak gespannen spieren.

'Begrijpt u mij toch, alstublieft,' smeekte de minister, 'ik heb mijn hele leven lang iets moeten zijn dat ik niet ben. Maar ik kan het niet meer. Daarom wil ik recht op ontslag. Ontslag als minister, ontslag als lid van de Partij, en wat mij betreft ook ontslag als levend wezen. Ik ben alles zo beu. Ik ben het zelfs beu... om alles beu te zijn.'

De herder die even daarvoor nog had gespuwd, maakte zich nu los uit het arcadische tableau vivant, hielp de minister van het krukje en gromde vriendelijk: 'U kunt op ons rekenen.'

De minister liet zijn opgekropte emoties de vrije loop en barstte in snikken uit.

'E-h-echt waar?'

'U bent een goed mens.'

En voor de minister het besepte, kuste de herder hem hartstochtelijk op de mond.

Een paar herders tilden hem op hun schouders, zetten samen met de anderen koers naar het dorp en lanceerden de slogan:

Niet van gister!

Stemt op de minister!

'Nee!' riep de minister, 'dat bedoelde ik niet! Ik ben een slécht mens! Doortrapt en hypocriet en door en door corrupt! Ezel, alstublieft! Leg het hen uit!'

De ezel stak de folder van de minister de lucht in maar liet hem tot zijn eigen verbazing na enkele seconden al weer zakken.

Een immens, bijna religieus gevoel van medelijden maakte zich van hem meester. Alleen was het hem niet duidelijk voor wie het precies was bedoeld.